

Ἀριθ. 10

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐλληνικῆς ἀλαμάνας «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὁ λ α ο ς» τοῦ πλοιάρχου Ἰωάννου Δημητρίου, Εὐριπαίου, κατασχεθείσης παρὰ τοῦ πλοιάρχου τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Χ ε λ ι δ ὀ ν ο ς» Μανόλη Βούτη, διατελοῦντος ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας τοῦ Βόλου κυρίου Σαχίνη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναγνοῦσα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη ἀπὸ 5ης Αὐγούστου 1828, πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποκλειστικῆς μοίρας τοῦ Βόλου κυρίου Σαχίνη,

Ἀναγνοῦσα καὶ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Μοιράρχου Σαχίνη, αἱ ὁποῖαι ἀναφοραὶ λέγουσιν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ τὸ τριχαντήρι «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὁ λ α ο ς» τοῦ πλοιάρχου Θεοδ. Ματθαίου, τὰς 28 δηλαδή τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, συνέλαβε καὶ αὐτὴν φεύγουσαν ἀπὸ τὰ αὐτὰ τῆς Εὐβοίας παράλια μὲ φορτίον κηρίον καὶ μέλι,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἀλαμάνας καὶ ἐφεξῆς τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολόγησιν τοῦ πλοιάρχου τε αὐτοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, Εὐριπαίου, καὶ τῶν ναυτῶν,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὴν ἐσχάτως δοθεῖσαν ἀπολογίαν, εἰς τὰ ὁποῖα ἔγγραφα λέγει, ὅτι πλεύσας κατὰ τὸν παρελθόντα Μάιον μῆνα ἀπὸ Αἰγίνης εἰς Νάξον καὶ ἐντεῦθεν εἰς Σύρον, ὅπου ἐναυλώθη παρὰ τινων Καρυστινῶν, καὶ ἐφόρτωσε κριθὴν δι' ἄνδρον, ὅθεν τελευταῖον ὁρμώμενος ἔπλεεν εἰς Σκόπελον μὲ τὸ πλοῖον κενόν· πλὴν κατὰ τὸν διάπλουν ἠναγκάσθη ὑπὸ τῶν ἀνέμων νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐβοίας, ὅπου εὐρὼν εἰς Βλαχοβούνι μέλι καὶ κηρόν, ἐφόρτωσεν αὐτά, γινώσκων, ὅτι μόνον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ οὐχὶ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς παραβιάζεται ὁ ἀποκλεισμός,

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα ὅτι ἐπειδὴ ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβιάζων τὸν ἀποκλεισμόν καὶ λανθάνεται πρὸς τούτοις, ὅτι ὁ ἀποκλεισμός ἐννοεῖται μόνον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ὄχι διὰ τὴν ἐξαγωγὴν (καθότι ναὶ μὲν δύναται μία ἐμπόλεμος δύναμις καὶ κηρύξασα τινὰ ἀποκλεισμόν νὰ συγχωρήσῃ τοῦτο· ἀλλ' ὅμως πρέπει καὶ νὰ τὸ δημοσιεύσῃ καὶ νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέτρα πρὸς ματαίωσιν τῶν καταχρήσεων). Ἐν ᾧ εἰς τὸν καιρὸν καθ' ὃν συνελήφθη ἡ ἀλαμάνη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν βεβαιοῖ, ὅτι συνεχώρησεν εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τὸ προνόμιον τοῦτο· ἀλλ' ὅτι μόνον περιώρισεν αὐτὸ ἔπειτα εἰς τινὰς γειτονικὰς νήσους ἐπιδεεῖς μάλιστα τούτου καὶ κατοικόους (sic) τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,

Θεωροῦσα δὲ ὅτι ὁ ἴδιος πλοίαρχος Ἰω. Δημητρίου, Εὐριπαῖος, ὁμολογεῖ ὅτι πλεύσας ἐκεῖσε ἐφόρτωσε πραγματείας καὶ ἐπομένως καὶ ὅτι ἠθέτησε τὸ πρὸς τὸ ἔθνος ἀπαραίτητον χρέος του καὶ παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 126.

Κρίνει καὶ ἀποφασίζει:

Ἡ ἀλαμάνα ὀνόματι «*Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ό λ α ο ς*» τοῦ πλοιάρχου Ἰω. Δημητρίου, Εὐριπαίου, καὶ τὸ φορτίον αὐτῆς συνιστάμενον εἰς μέλι καὶ κηρὸν εἶναι καὶ κηρύττονται δικαία καὶ νόμιμος λεία.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἐβδόμην μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 11

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «*Ἀ γ ι ο ς Δ ι ο ν ύ σ ι ο ς*» τοῦ Παναγιώτου Σιδέρη, κατασχεθείσης παρὰ τοῦ Μοιράρχου Ἀ. Πασσάνου.

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 13ης Αὐγούστου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Μοιράρχου Ἀ. Πασσάνου, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι πλησίον τοῦ Βενέτικου ἐν μίλιον κατέσχε γολέταν ὑπὸ σημαίαν ἐλληνικὴν τοῦ πλοιάρχου Παναγιώτου Σιδέρη, Γαλαξιδιώτου, προερχομένην ἐκ Ζακύνθου, καὶ κατηγορεῖ τὸν αὐτὸν Σιδέρην ὡς πλέοντα χωρὶς ἔγγραφα, μὲ πραγματείας χωρὶς δήλωσιν καὶ μέρος αὐτῶν χωρὶς φορτωτικὰ καὶ μὲ διαβάτην ὑποπτον, κατηγορεῖ προσέτι τὴν φαινομένην ιδιοκτησίαν τοῦ πλοίου καὶ τὴν τοῦ φορτίου, τὴν λαθρεμπορίαν, τὴν διὰ τὸ Βενέτικον διεύθυνσιν καὶ ἐπομένως τὴν παραβίασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ,

Θεωρήσασα τὰ ἀναφερόμενα ἔγγραφα εἰς τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ πλοίου, τοῦτέστι πωλητήριον τῆς 24 Μαΐου 1828 ἔ. ν. ἐν Ζακύνθῳ, καὶ τὰ τῆς ναυτιλίας, ἤγουν ἀπλὴν πιστοποίησιν τοῦ Ὑγειονόμου καὶ Λιμενάρχου τοῦ Κατακόλου, τῆς 31ης Ἰουλίου 1828, καὶ τὰ ὀπισθογραμμένα θεωρήματα,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 126.

